

Vydává: Sdružení pro Krompach z.s. ve spolupráci s obecním úřadem, místními obyvateli a chalupáři jako občasník

č. 02 únor 2022

www.spk-krompach.wbs.cz

vydáno v Krompachu 31.1.2022

Z obce

USNESENÍ č. 1/2022 Zastupitelstva obce Krompach ze zasedání dne 08.01.2022

A. Zastupitelstvo bere na vědomí: -

B. Zastupitelstvo jmenuje: Ověřovatele zápisu: Luboš Krejčík a Rudolf Kalita

C.a) Zastupitelstvo schvaluje:

1.1. Zastupitelstvo obce Krompach schvaluje Smlouvu o zajištění služeb pro Českou Poštu, s.p., číslo 2021/09714 mezi Českou Poštou s.p., IČO:47114983, DIČ:CZ47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99, Praha 1, zastoupenou Borisem Šlosarem, manažerem specializovaného útvaru správa externích sítí a obcí Krompach, IČO:00673421, DIČ: CZ00673421, se sídlem Krompach 49, 471 57, Krompach, zastoupenou starostou obce Františkem Chadimou a ukládá starostovi obce příslušnou smlouvu podepsat.

2.1. Zastupitelstvo obce Krompach schvaluje Smlouvu o nájmu prostor sloužících podnikání číslo 2022/0347 mezi Českou Poštou s.p., IČO:47114983, DIČ:CZ47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99, Praha 1, zastoupenou Mgr. Patrikem Čihákem, manažerem specializovaného útvaru PČ SV a obcí Krompach, IČO:00673421, DIČ: CZ00673421, se sídlem Krompach 49, 471 57, Krompach, zastoupenou starostou obce Františkem Chadimou a ukládá starostovi obce příslušnou smlouvu podepsat.

C.b) Zastupitelstvo neschvaluje: -

C.d) Zastupitelstvo nepřijalo: -

D. Zastupitelstvo ukládá: viz body 1.1 a 2.1

Pavel Soukup místostarosta obce
František Chadima starosta obce

Místní knihovna

Knihovna je otevřena a internet k dispozici.

Od listopadu každé **pondělí odpoledne od 15 hodin do 16 hodin** nebo podle dohody s knihovnicí.

Těšíme se na Vás!

Rozhovor s Krompašákem

Dnešní rozhovor jsem vedl s Krompašákem žijícím v samotném srdci naší lužické vesnice. Někdo ho zná jako excelentního rétora, někdo jako razantního, úderného muže, jiný jako milujícího manžela a otce. Na mé otázky odpovídal ředitel firmy, muzikant, zastupitel, milovník počítačových her a selského rozumu – Michal David.

Začnu trochu klišovitě, tradičně. Jak se rodilý Pražák stane trvalým občanem pohraniční mini vesnice? Jaký příběh se za tím ve tvém případě schovává?

Ahoj, díky za úvod, snesl bych i méně lichotivé "entrée". Moji rodiče zde koupili chaloupku na Juliovce od starého pana Soukupa, zesnulého otce našeho rodinného kamaráda Ládi Soukupa, který je už také občanem Krompachu. Bylo mi zhruba 30 let, měli jsme s Janou malou Janinku, bydleli jsme v pražských podnájmech a přemýšleli co dál. Já v té době měl v Praze dvě firmy. Internetovou kavárnu Spika a firmu, která se starala jiným firmám o počítačové sítě. Myslel jsem si, že budu bohatý podnikatel řídící své aktivity na dálku. Bože, jak jsem se mýlil! :-). Ale to je na jiné vyprávění. Naši si jeli obhlédnout domeček pana Soukupa, my jsme s Janou a malou Janinkou v sedačce jeli druhým autem za nimi. Mařenka ještě nebyla na světě. Náš první příjezd do Krompachu z cvikovské strany bylo to, co nás ohromilo. Ty scenérie před Trávníkem, před Mařenicemi, Juliovka, a pak ta louka "nad Soukupem". Zemský ráj to napohled. Prostě jsme se zamilovali do tohoto místa. 2-3 roky jsme

jezdili s našima na chalupu jako správný luftáci, ale nedělalo to moc dobrotu. Malej domeček, hodně lidí, naši chtěli mít klid a my jsme potřebovali něco vlastního. Seznámil jsem se s bývalým starostou Bajakem a koupili jsme od něj krám. Tak se našemu domu mezi starousedlíky doposud říká. Dům to byl v dost žalostném stavu, ale nás to neodradilo. Udělali jsme šílenou věc, která měla spoustu následků. V roce 2003 jsem se nastěhovali, stali se z nás Krompašáci.

Přemýšlel jsi někdy o tom, že otočíš kormidlo zpátky směr velkoměsto?

Já ani ne, manželka ano. První roky byly hodně náročné. Skoro nikoho jsme tu neznali. Hodně nám v začátku pomohli sousedé a naši. U rodičů se to tak trochu čeká, ale ti jezdili jenom na víkendy. Manželé Kellersteinovi nám byli oporou, hlavně tím, že jsme měli s kým mluvit. Jenda Kellerstein mi pomohl vybudovat dílnu, postavil mi malotraktor, s každou prkotinou jsem se s ním radil. Eva občas Janě pohlídala holky, kecaly spolu. Zlatí lidé, vděčíme jim za hodně. Pro lidi z města je přesun na takové místo šok. Nesdělitelný šok, a to v pozitivním i negativním smyslu. Krásu jara střídá božské léto, pak přijde podzimní deka a hned na to těžká zima. Ze začátku jsem nedělal nic jiného než dřevo, dřevo nebo dřevo a sekal trávník. Také jsem pořád něco s Jendou kutil v dílně. Rád na to vzpomínám.

První dva roky jsem dojížděl každý den do Prahy ve snaze si udržet svoje podnikání, ale nešlo to. Pořád jsem hledal výmluvu, proč nemohu jet do Prahy. Nechtělo se mi. Firmy jsem musel prodat a Prahy se definitivně vzdát. Prodal jsem je s minimálním ziskem. Nevěnoval jsem se jim - "musel jsem žít na Krompachu". Podotýkám, že jsme měli možnost se vrátit a nejspíš by to bylo racionální a "správné" rozhodnutí. Krompach byl silnější. Nejde popsat, jak moc to tady milujeme, aniž bych byl přehnaně patetický.

Jana si zvykala hůře, já jsem ráno odjel, ona tu byla s malými dětmi sama až do večera. Měla to těžké, obdivuji, že to vydržela.

Taky jsme tu chvilku provozovali obchod. To byl taky krok špatným směrem. Obec, kde je v listopadu cca 60 lidí, krám neuživí. Byly dny, kdy jsme měli tržbu 12 Kč. Všechno se změnilo v okamžiku, až Jana zavřela krám, dostala práci na zámku v Dětském domově a já jsem začal pracovat v Mladé Boleslavi v telekomunikačním oboru. Začali jsme mít znovu stabilní a slušný finanční příjem, sprátlili jsme se s pár lidmi a ten listopad taky netrvá věčně :-)

Tvoje pracovní pozice i obor chtě nechtě vyžaduje umění dívat se do budoucna. Přeneseme to na naši vísku. Jakým místem by měl podle tvých přání a představ být Krompach za deset, - dvacet let? Co bys tu rád viděl jinak? Co bys tu rád viděl nového? Co bys tu naopak raději neviděl?

To je dobrá otázka. Krompach je kouzelné místo a mám dojem, že si to uvědomuje spousta lidí z velkých měst, - typicky z Prahy. Začnu tím, co bych nechtěl, aby se z Krompachu stalo.

Byl bych nerad, aby se z toho tady stal druhý "Špindl" a "bohatí Pražáci" si tu kupovali letní byty v malých činžovních domech. Krkonoše a Jizerky jsou plné těchto případů a mám pocit, že se z nich vytratil "genius loci", který tam byl ještě před pětadvaceti lety. Nic však není černobílé. Krompach je velkým dílem krásný právě kvůli Pražákům, kteří sem od narození jezdí na chalupy, které udržují. Dnes jim je přes 70 let a i když mají ještě byt na Letné, na Žižkově nebo ve Vršovicích, tak to tady milují stejně jako starousedlíci, nebo my - naplaveniny.

Také bych nechtěl, aby se v okolí Krompachu točily nějaké hnusné větrníky, které vyrábějí drahou elektřinu.

A teď co bych si přál.

Myslím, že bychom měli usnadnit život našim mladým. Přál bych si, aby naše děti a jejich děti tu s námi žily a nechtěly utéct do měst. Přál bych si, aby tu měli šanci pořídit si nemovitost, koupit pozemek, usadit se tady a žít. Namátkou vyjmenuji některé rodiny s mladými dospělými. Chadimovi, Jirmáskovi, Kudrnovi, Kubešovi, Šimkovi, určitě jsem na někoho zapomněl. Sorry, jako! :-)) Pak je tady spousta rodin s menšími dětmi, které budou stejný problém řešit za dalších deset, - patnáct let. Tvoje rodina, Spalovi, Balšánkoví, Janouchovi. Velmi bych si přál, aby v Krompachu existoval společenský konsensus, že tu chceme naše mladé. Blízko nás. Rád bych, aby obec s nabídkou prodeje svých nemovitostí přednostně oslovila "vaše a naše" mladé, kteří tu třeba chtějí žít.

Krompach by měl v maximální míře podporovat lokální podnikání. Třeba se najde nějaký "další blázen" a otevře si krám, nebo kadeřnictví, autoservis, truhlárnu, co já vím? Jsem nadšen, že máme dvě perfektní hospody, Honza Topinka rekonstruuje vyhořelou hospodu, tak snad se mu to také podaří. Opravuje se Vyhlička, super! Máme tu soukromé zemědělce a další profese, na které si takhle z patra nevzpomenou. Měli bychom do těch hospod chodit a podporovat je, od zemědělců kupovat jejich produkty. Obec by měla v rámci zákona upřednostňovat lokální dodavatele.

Na našem obecním úřadě jsem jednou zaslechl něco ve smyslu. Za chvilku budeme mít kanalizaci a vodu v cajku, cesty brzy taky opravíme, tak za co budeme utrácet?

Kropach by měl dle mého maximálně investovat do infrastruktury. Silnice, vodovod, kanalizace a telekomunikace. Vývoj posledních dvou let ukazuje, jak je důležité být ve spojení s ostatními lidmi, když tě například doma zavře nějaký bacil. Obec vlastní hodně vedlejších cest. Podél těchto cest může v zeleni zakopat levné trubky, které později může pronajímat telekomunikačním operátorům a zvýšit si tak své příjmy. Nechci zacházet do přílišných detailů, ale infrastrukturní stavby se dlouhodobě i krátkodobě vyplácejí a mají strategický charakter. Investice do infrastruktury samozřejmě zvyšuje kvalitu života občanů obce a tím podporuje to co bych si přál ze všeho nejvíce. Aby tu se mnou žily mé děti.

Kropach je krásný, ale z mého pohledu mu chybí nějaká urbanistická vize. Uvnitř jeho území jsou velké plochy, které zarůstají náletem, nikdo je neudrzuje. Dle mého je čas se pustit do zcela nového územního plánu, který zreviduje stávající parcely a jejich použití. Toto zastupitelstvo to už nestihne, ale to nové by mohlo začít vést seriózní střízlivou a věcnou diskusi nad tím, jak se bude vyvíjet stavba nových objektů v našem katastru.

Občanská vybavenost přijde sama s tím, že tu budou jezdit maminy s kočárky, chlapi budou chtít mít opravená auta, svařené plotové branky, opravené sekačky, spravené střechy. Třeba si tu otevře i doktor ordinaci. Třeba se toho dožiju :-)

S manželkou Janou se dlouhodobě věnuješ muzice. Jako divákovi se mi to jeví tak, že je pro tebe vystupování ventilem a že jsi na jevišti šťastný. Je to zdání?

Není. Na "stará kolena" jsme si s manželkou našli další společný zájem. Děti jsme vychovali, na televizi nás koukat nebaví. Co s volným časem? Když mi bylo 20 let, tak jsem hrál na kytaru v neznámé pražské kapele Lawrence. Chtěl jsem být rockovým muzikantem, kalit, balit holky a bejt husteji. To se z mnoha dobrých důvodů nestalo, tak si to vynahražuji po padesátce. Vystupování na jevišti je zajímavá zkušenost, to nebudu vyprávět tobě, - muzikantovi, tvůrci, skladateli, textaři, ty to dobře víš. Ale ne každý si dokáže představit, jaké to je se postavit před cizí lidi a bavit je. Potřebuješ k tomu kus odvahy, drzost, exhibicionismu, ale také pokoru a spoustu hodin tréninku. Když ti pak lidi zatleskají nebo dokonce tančí a ty vidíš, že se fakt baví a jsou v tu malou chvíli šťastní, tak to je velká odměna. Víím, že to víš. A ještě jeden přínos to má. Jsme při tom šťastní.

Řadu koncertů jste s dnes již tříčlennou sestavou pro naše občany zahráli zdarma. Protože celkem dobře víím, že ani aparát, ani struny, ani čas není zadarmo, děkuju za to a zároveň se ptám, jestli to bereš jako sousedskou službu?

Ne, chtěl bych hrát za peníze, za hodně peněz :-). Jakákoliv akce, kam jedeme je zabítý půlden a noc pro 4 lidi a aparatura v řádech několika set tisíc korun. Zadarmo to může dělat jenom nadšenec nebo šumaři, kteří tomu nedají to, co ten tyjatr potřebuje. Já doufám, že my jsme právě ti nadšenci, kteří tomu dávají celé srdce. Málokdy dostaneme to, co bychom chtěli. Jakkoliv to může vypadat jako že si stěžuju, tak opak je pravdou. Děláme to dobrovolně a převážně pro naši vlastní zábavu. Zcela zadarmo hrajeme jenom výjimečně.

Je hudba i součástí „normálních dní“ rodiny Davidových? Zpíváte si s dětmi i jenom tak nebo pouze v rámci zkoušek a koncertů?

Ano, děti vyrostly hudbě na blízku. Mařenka, když jí byly asi 3 roky, chtěla jako dárek mikrofon, který samozřejmě dostala. Janinka hraje dobře na klavír. Obě skvěle zpívají. Holky si často půjčují náš aparát a zpívají s mámou věci, které nemáme v repertoáru. Mokrát jsem je ukecával, ať mámě někdy pomohou na pódiu. Zatím se k tomu moc nemají. Nutno dodat, že asi trochu našim dospělým dětem leze na nervy, ona to není legrace slyšet "Nothing compares 2U" po sedmdesátce.

Je mi sympatické, že pro svá vystoupení střídáte dvě naše skvělé restaurace (Hřebenovku a Farmu Hvozd). Kropach má na svou velikost, dle mého soudu, štěstí na prostory, ve kterých se dá zorganizovat kultura. Přesto by řada z nás uvítala vlastní obecní místo. V posledních měsících jsme ho nazývali multikulturním centrem. Jak vidíš jeho funkci – nejen kulturní ale i estetickou a hospodářskou ty?

K tomuto tématu jsem se obsáhle vyjadřoval na veřejném zasedání Zastupitelstva a v mailové komunikaci směrem k zastupitelům. Svůj názor se pokusím stručně shrnout.

Nějakou stavbu, která by plnila funkci kulturního domu, považuji za dobrý nápad. Za nedobrý nápad jsem považoval to, co nám starosta s místostarostou představili bez předchozí debaty. Vadil mi estetický způsob zpracování objektu, který nerespektoval místní architekturu, vadila mi nedostatečně formulovaná vize použití objektu a totální absence nějaké hospodářské rozvahy jeho provozu. Také jsem zpochybňoval rozpočet, byl tuším 13 mil. korun. Zdál se mi příliš podhodnocený.

Jak sám dobře víš, tak jsem na zastupitelstvu prosazoval usnesení, které by do debaty o takto zásadní stavbě vtáhlo i občany Krompachu. Mohli jsme studii uveřejnit, mohli jsme udělat anketu, mohli jsme na Facebookových stránkách získat zpětnou vazbu, mohli jsme se vyjádřit v Krompašských rozhledech. Navrhoval jsem, abychom úřad pověřili vypracováním méně odvážné studie na menší objekt. Argumentoval jsem, že kolem toho baráku bude chodit sedm generací našich potomků a měla by existovat společenská shoda, než se na návsi něco takového postaví. Tyto návrhy zcela demokraticky nebyly přijaty, což jsem bez dalších protestů akceptoval.

Jediné, na čem se zastupitelstvo shodlo, je záměr podobný objekt vybudovat. Přesné znění závěru lze dohledat na webových stránkách obce. Pokud jsem správně informován, tak objekt v předložené studii získal negativní stanovisko od CHKO Lužické hory. V současné době považuji téma kulturáku u kravína za uzavřené, což je dle mého názoru škoda. Jakkoliv jsem nepodporoval podobu, kterou nám úřad předložil, tak si myslím, že by nějaká stavba určená k vytvoření zázemí pro kulturní akce byla pro Krompach vhodná.

Málokdy se u člověka setkám s takovou přímočarostí, otevřeností, místy razancí jako u tebe. Musel sis k této jasné formě komunikace přijít v průběhu života nebo jsi neměl komunikační berličky a omáčky rád nikdy?

Přímocí je dle mého názoru fajn, ale většině lidí není příjemná. Celý život se pohybují v tvrdém konkurenčním prostředí, které zřejmě formovalo můj způsob komunikace. Když k tomu přičteme osobnostní profil a genetickou výbavu, tak z toho vyleze takové hovado, jako jsem já.

Co máš a co nemáš na lidech obecně rád?

Nejvíce si cením věrnosti a loajality. Nemám rád ambiciózní hlupáky a pachatele dobra.

A co bys do dalších dnů a měsíců popřál těm, kteří žijí na Krompachu?

Klid.

Rozhovor vedl a zapsal Jakub Horák

Převzato časopisu: Trosečník ze 14. ledna 2022

ČESKÁ LÍPA – LADISLAV SMEJKAL – VLADIMÍR ŠTĚPÁNSKÝ.

Reprezentativní fotografická publikace s kulturně-historickými texty. Kniha vydaná k životním jubileím Ladislava Smejkal 75 let a Vladimíra Štěpánského 70 let. Vlastivědný spolek Českolipska připravuje vydání výpravné obrazové publikace s poetickými texty o putování a poznávání kulturních zajímavostí kraje kolem Jablonného v Podještědí, Liberce, Žitavy, Ojvína, Osečné, Mimoně a České Lípy. Autorem textů je Ladislav Smejkal, který na knize pracoval do posledních chvil svého života, fotografie jsou dílem Vladimíra Štěpánského. Celobarevná kniha formátu 210 x 260 mm s více než 350 stránkami bude vydána do března 2022 v české a německé jazykové mutaci. Vydání publikace je finančně velmi náročné, proto se spolek snaží získat prostředky z různých zdrojů. Knihu finančně podpoří město Jablonné v Podještědí, Liberecký kraj, Vlastivědné muzeum a galerie v České Lípě, požádáno o podporu je od města Česká Lípa a od Česko-německého fondu budoucnosti. Vydání knihy můžete podpořit i veřejnost, více zjistíte na webových stránkách Vlastivědného spolku Českolipska..

Oblastní galerie Liberec loni získala 12 děl, zaplatila za ně přes 1,1 milionu korun. Jde převážně o malby a kresby od umělkyně současné české a slovenské výtvarné scény. Vybrané obrazy a kresby mohou nyní návštěvníci vidět na **mimořádné přehlídce trvající do 6. února**. „Díla některých dalších autorů budou moci návštěvníci zhlédnout na našich letošních i budoucích výstavách,“ řekl ředitel Oblastní galerie Liberec Pavel Hlubeček. Mezi ně patří dvě malby Tomáše Plesla, který bude mít v galerii výstavu letos na podzim. Z nových akvizic jsou nyní vystavena díla slovenské autorky Doroty Sadovské, kresby Markéty Hlinovské, obraz Zdenky Marie Novákové a portrét Běly Kolářové od Libuše Pražákové. V galerii mohou návštěvníci vidět i obraz Kvadratura kruhu II. od Zdeňka Trse, který je ale součástí autorovy probíhající výstavy. Oblastní galerie v Liberci má pátou největší sbírku v zemi. Vlastní na 2000 obrazů, přes 16.000 grafik a kreseb a zhruba 3000 plastik a dalších předmětů. (Zdroje: Genus + Jan Mikulička)

Za kulturou

Cvikov

**ANIMOVANÝ
FILM**

KINO V SEVERU

SÁL - Kulturní centrum Sever Cvikov
sobota 5.2. v 15 hodin

MIMI ŠEF
RODINNÝ PODNIK

Rezervujte si včas | dospělí i děti nad 5 let: 50 Kč | rezervace a předprodej www.evstupenka.cz
Informační centrum Cvikov, tel: 487 751 570, 725 438 172, www.cvikov.cz

FILM
OD REŽISÉRA RUCHOUTH RAGTH

**HRANA
ZLOMU**

v hlavní roli
ŠTĚPÁN KOZUB

ČTVRTEK 24. 2. 2022 V 19 HODIN

SÁL - Kulturní centrum Sever Cvikov

Rezervujte si včas | Vstupné: 100 Kč | rezervace a předprodej www.evstupenka.cz
Informační centrum Cvikov, tel: 487 751 570, 725 438 172, www.cvikov.cz

Nový Bor - Městské divadlo

~~Městské divadlo úterý 8. února v 19 hodin~~ Z DŮVODU NEMOCI je termín přesunut na 22.3.2022
~~vstupenky zůstávají v platnosti~~

DÁMSKÁ ČTYŘHRA

autor: Norm Foster

Láska, děti, kariéra, životní prohry a zjištění, že každý není tím, kým se zdá být – opravdu znáte svou nejlepší kamarádku?

Hrají: Eva Elsnerová, Jitka Nerudová, Ilona Svobodová a Monika Zoubková.

vstupné: 400 Kč

Městské divadlo pondělí 28. února v 19 hodin

LAKOMEC

Divadlo Kalich

Nejslavnější dílo J. B. P. Moliéra, tentokrát v hlavní roli s PAVLEM ZEDNÍČKEM

Eliška: Marika Procházková, Kleant: Ondřej Novák / Aleš Petráš, Frosina: Jana Švandová, Marianna: Sarah Hlaváčová

Valér: Roman Štabrňák / Lukáš Král, Šimon / Jakub: Mojmír Maděrič / Michal Pleskot, Anselmo: Zdeněk Palusga / Jan

Monczka, Le Flechce: Kristián Kašpar, Komisař / Sluha: Lukáš Matocha.

vstupné: 390 Kč

9				1				5
			5				2	
	5			9	3			6
4			1					2
	7						6	
8					5			4
7			4	3			8	
	6				2			
3				8				1

				2				
4			9		5	3		6
		3					7	
		4			1	5	8	
	8	5	2			9		
	1					2		
8		9	3		4			7
				9				

Něco pro zasmání a pobavení

KDYŽ ODCHÁZÍM, ŘÍKÁM

SVÉMU PSOVI PŘÍTELI

Buď hodný kluk Tady máš dobrotu Budu hned zpátky Mamka Tě miluje Budeš mi chybět Jak se vrátím, tak se hned pomazlíme! Čekej miláčku	Sbohem, zlato
---	---------------

haflster.cz

Si mi slíbil,
že si mně v zimě vezmeš...

Ale prosím tě,
copak je nějaká zima ?

Inzerce

Termíny rozvozu plynu: 2021: 19.2.2022 - mob.: 777 174 836

UPOZORŇUJEME NA VYNUCENOU ZMĚNU NÁZVU WEBOVÝCH STRÁNEK NA:
www.spk-krompach.wbs.cz

Jednotlivé příspěvky se nemusí shodovat s názorem redakce Krompašských Rozhledů.
Není – li uvedeno jinak, autory fotek je redakce KR.

Pište na adresu: R.Kalita – Valy 75 (můžete vhodit do schránky na vrátkách), kalitovi@volny.cz , nebo na e-mail:
spk_krompach@volny.cz , případně je možno www.spk-krompach.wbs.cz